

**STANDARDY OCHRONY
MAŁOLETNICH W GMINNYM
OŚRODKU POMOCY SPOŁECZNEJ
W SOMONINIE**

Wersja skrócona dla małych

WPROWADZENIE -INFORMACJE OGÓLNE

„Standardy ochrony małoletnich” to jeden z elementów systemowego rozwiązania ochrony małoletnich przed krzywdzeniem stanowiący formę zabezpieczenia ich praw.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH W GMINNYM OŚRODKU POMOCY SPOŁECZNEJ W SOMONINIE wersja skrócona dla małoletnich

1. Zasady bezpiecznej relacje między małoletnim a pracownikami GOPS/ Zleceńbiorcami -zachowania niedozwolone wobec małoletnich.

- 1.1. Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi powinni wykonywać swoje zadania w sposób zapewniający poszanowanie praw osób trzecich, w szczególności praw dzieci, z szacunkiem oraz w sposób uprzejmy i kulturalny.
- 1.2. Komunikacja z dziećmi prowadzona jest w sposób konstruktywny, budujący relację. W komunikacji z małoletnim osoba dorosła zachowuje spokój i cierpliwość, stosuje zasady pozytywnej komunikacji: aktywne słuchanie i komunikat JA.
- 1.3. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec małoletnich jakichkolwiek form przemocy, w tym nawiązywanie relacji o charakterze seksualnym.
- 1.4. Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi mają obowiązek powstrzymać się od jakichkolwiek zachowań, które mogłyby naruszać przestrzeń osobistą małoletniego, jego nietykalność cielesną lub powodować u niego poczucie zagrożenia, dyskomfortu bądź strachu.
- 1.5. Osoby mające bezpośredni kontakt z małoletnimi powinni zwracać uwagę na ich niepokojące zachowania, które mogą świadczyć o ich krzywdzeniu i powinni podjąć próbę kontaktu z małoletnim w przypadku powzięcia podejrzenia takiego krzywdzenia.
- 1.6. Każdy człowiek ma prawo do życia w środowisku domowym wolnym od przemocy. W sytuacji gdy małoletni ujawni, że doświadcza przemocy/ krzywdzenia ze osób bliskich otrzymuje wsparcie i pomoc w celu ustania przemocy.

2. Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi - zachowania niedozwolone.

- 2.1. Małoletni uznają prawo innych małoletnich do odmienności i zachowania tożsamości ze względu na: pochodzenie etniczne, narodowe, religię, status ekonomiczny, cechy rodzinne, wiek, płeć, orientację seksualną, cechy fizyczne, niepełnosprawność. Nie naruszają praw innych małoletnich, nikogo nie dyskryminują.
- 2.2. Zachowanie i postępowanie małoletnich wobec kolegów/ koleżanek nie może naruszać ich poczucia godności i wartości osobistej. Małoletni są zobowiązani do respektowania praw i wolności osobistych swoich kolegów i koleżanek, ich prawa do własnego zdania,

do poszukiwań i popełniania błędów, do własnych poglądów, wyglądu i zachowania – w ramach społecznie przyjętych norm i wartości.

- 2.3. Kontakty między małoletnimi cechuje zachowanie przez nich wysokiej kultury osobistej, np. używanie zwrotów grzecznościowych, uprzejmość, życzliwość, poprawny, wolny od wulgaryzmów język, kontrola swojego zachowania i emocji, wyrażanie opinii w spokojny sposób, który nikogo nie obraża i nie krzywdzi.
- 2.4. Bez względu na powód, agresja i przemoc fizyczna, słowna lub psychiczna wśród małoletnich nigdy nie może być przez nich akceptowana lub usprawiedliwiona. Małoletni nie mają prawa stosować z jakiegokolwiek powodu słownej, fizycznej i psychicznej agresji i przemocy wobec innych osób.
- 2.5. Małoletni mają obowiązek przeciwstawiania się wszelkim przejawom brutalności i wulgarności oraz informowania Pracowników GOPS/Zleceniobiorców o zaistniałych zagrożeniach. Jeśli małoletni jest świadkiem stosowania przez kolegę/koleżankę jakiegokolwiek formy agresji lub przemocy, ma obowiązek reagowania na nią, tj. szuka pomocy u osoby dorosłej.

3. Zasady podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego.

- 3.1. W sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego osoba mająca bezpośredni kontakt z małoletnimi ma obowiązek niezwłocznego poinformowania GOPS o tym fakcie.
- 3.2. Na podstawie uzyskanej informacji uruchamiane są działania interwencyjne i pomocowe, zgodnie zobowiązującymi przepisami prawa, w tym m.in. skierowanie wniosku do sądu rodzinnego, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczęcie procedury "Niebieskie Karty".
- 3.3. W sytuacji zagrożenia zdrowia i życia Sąd Rodzinny może wydać postanowienie o zabezpieczeniu małoletniego.
- 3.4. Sąd rodzinny w sytuacji krzywdzenia dziecka może ustanowić jego reprezentanta, dbającego o interesy i dobro małoletniego w prowadzonych postępowaniach.

4. Procedura wszczęcia procedury "Niebieskie Karty"

- 4.1. W sytuacji podejrzenia przemocy domowej, w tym krzywdzenia małoletniego uruchamiana jest procedura "Niebieskie Karty". Głównym celem procedury jest ustanie przemocy domowej.
- 4.2. W ramach procedury "Niebieskie Karty" powołuje się grupę diagnostyczno – pomocową, w skład której wchodzi policjant i pracownik socjalny, a w razie zasadności

inna osoba mająca bezpośredni kontakt z dzieckiem. Grupa monitoruje stan bezpieczeństwa osób doznających przemocy i określa plan pomocy (np. pomoc psychologiczna), a także motywuje osobę stosującą przemoc do zmiany zachowań przemocowych (np. program korekcyjno - edukacyjny dla sprawców przemocy).

- 4.4. W sytuacji zagrożenia życia i zdrowia funkcjonariusz Policji ma możliwość zastosowania środków izolujących wobec osoby stosującej przemoc na okres 14 dni tj. nakaz opuszczenia mieszkania, zakaz zbliżania się do osoby lub określonego miejsca lub/i zakaz kontaktowania się.

5. Zasady ustalania wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

- 5.1. W przypadku ujawnienia krzywdzenia małoletniego pracownik socjalny realizując swoje zadania w planie wsparcia rodziny uwzględnia szczególnie pomoc małoletniemu.
- 5.2. Celem pomocy jest przede wszystkim:
- a) zainicjowanie działań interwencyjnych, we współpracy z innymi instytucjami jeśli istnieje taka konieczność,
  - b) współpraca z rodzicami w celu powstrzymania krzywdzenia małoletniego i zapewnienie mu pomocy,
  - c) w razie konieczności podjęcie działań prawnych,
  - d) określenie potrzeb małoletniego i zasobów rodziny oraz udzielenie form pomocy specjalistycznej.
- 5.3. Wsparcie małoletniego obejmuje różne formy pomocy: prawną, psychologiczną, socjalną i medyczną.
- 5.4. Wsparcie może być modyfikowane w trakcie jego realizacji w zależności od bieżących potrzeb małoletniego.

6. Zasady bezpieczeństwa - reagowanie na zagrożenia

- 6.1. **Głośno powiedz "nie"** - masz prawo powiedzieć "nie", także członkowi rodziny lub komuś kogo kochasz. Jeżeli coś Ci się nie podoba, nie chcesz tego lub sprawia Ci to przykrość, **możesz powiedzieć "nie", "nie chcę", "nie chcę tego", "nie pójdę tam"** itp. Twoje zdanie i Twoje uczucia są ważne i powinny być traktowane z szacunkiem.
- 6.2. Alarmuj gdy potrzebujesz pomocy - krzycz lub wezwij pomoc gdy poczujesz lęk, niepokój, gdy ktoś Cię krzywdzi. Możesz zadzwonić na numer alarmowy 112 i powiedzieć co się stało.
- 6.3. Powiedz komuś dorosłemu o tym, co się stało - Pomyśl, kto dla Ciebie będzie zaufaną osobą dorosłą, która wysłucha Cię i jeśli będzie trzeba wezwie pomoc.

6.4. Dobrze zrobisz mówiąc o tajemnicach, które Cię niepokoją - tajemnice nie powinny sprawiać, że odczuwasz smutek lub niepokój. Jeżeli tak jest, powiedz o nich zaufanej osobie dorosłej. Masz prawo szukać pomocy i nikt nie może Cię zmusić, byś trzymał/a w sekrecie niepokojące sprawy.

*Jeżeli masz jakieś problemy lub chciał(a)byś porozmawiać o czymś, co Cię niepokoi to w pierwszej kolejności porozmawiaj z rodzicami/opiekunami lub innymi dorosłymi osobami z Twojego otoczenia np. opiekunem zajęć opiekuńczo -wychowawczych, asystentem rodziny, pedagogiem lub psychologiem szkolnym. Jeśli nie czujesz się gotowy(a) do rozmawiania z osobą dorosłą w Twoim otoczeniu, zadzwoń do Telefonu Zaufania dla Dzieci i Młodzieży Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę **116-111** lub Telefonu Zaufania prowadzonego przez Rzecznika Praw Dziecka **800-121-212**. Dyżurują w nim osoby, które mogą Ci pomóc. Możesz podzielić się z nimi swoimi trudnościami, otrzymać wsparcie i porady, które pomogą Ci radzić sobie w trudnych sytuacjach.*